

Театральна діяльність

Зміст

1. «Казка про неслухняне Мишенятко» за системою музичного виховання К.Орфа. 5-6 р.ж.
2. «Казка про Настю, Оленку та місяці року» за системою музичного виховання К.Орфа. 5-6 р.ж.
3. Казка «Ріпка» за системою музичного виховання К.Орфа. 5 р.ж.
4. Казка «Рукавичка» за системою музичного виховання К.Орфа.
5. Казка «Солом'яний бичок», з імпровізаційним музикуванням, за системою музичного виховання К.Орфа. 6 р.ж.
6. Казка «Три ведмедя» за системою музичного виховання К.Орфа. 5 р.ж.
7. Казка «Як колобок Осінь шука» за системою музичного виховання К.Орфа. 6 р.ж.
8. Казка «Як Осінь фарби шукала» за системою музичного виховання К.Орфа. 5 р.ж.

Назва казки. «Казка про неслухняне Мишенятко» за системою музичного виховання К.Орфа.

Вік дітей. 5-6 р.ж.

Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики. Продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням. Удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення.

Розвивати музичні та театральні здібності.

Виховувати любов до літератури, музики; театру.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, оздоблення хатки, диво гілочка із казки, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти.

Музичні твори: І.Штраус, «Весняні краплини»; жартівлива «Полька»; Н.Май, «Я сонячний промінчик»; українська народна пісня «Соловейко – братику».

Дійові особи. Весна (музичний трикутник). Мишка-мама (металофон). Півник (ксилофон). Свинка (резинова іграшка зі свищиком). Поросята (багато резинових іграшок зі свищиками). Сонечко (сопілка).

Хід вистави.

Звучить музика І.Штраус «Весняні краплини».

Весна. (музичний трикутник)

В чепурненькій цій хатині

Мишача живе родина.

Мишку-маму час гукати,

Щоб зі святом привітати.

Добрий день, матусю Мишко!

Я прийшла тебе вітати.

Бачу, ти сумненька трішки.

Є причина сумувати?

Мишка-мама. (металофон)

Так, моє мале дитятко,

Неслухняне Мишенятко,

Гралося собі, гуляло,

Ну, а потім десь пропало.

Як мені не сумувати?

Де тепер його шукати? (мишка мама плаче, під супровід саморобного музичного інструменту Кап-кап-кап – зв'язка ключів)

Весна. (Музичний трикутник)

Подивися, є у мене

Диво – гілочка зелена.

Нею я махну легенько,

Попрошу її гарненько

Нам з тобою допомогти,

Мишеня твоє знайти.

(Змахує гілочкою. Ідуть залогою, підходять до тину).

Звучить оркестр: металофони, трикутники, дзвіночки.

Глянь, ось Півник походжає,

Гордо лапки піднімає. (ксилофон)

Все він знає у дворі,

Бо встає ще на зорі.

Пісня «Півник»
Півень. (ксилофон)
Здрастуй, Веснонька ясна.
Здрастуй, Мишко. Ти сумна?
Нині ж дуже гарне свято,
Не годиться сумувати.
Мишка-мама. Загубилося дитятко,
Неслухняне Мишенятко.
Світ мені немилий став.
Син до вас не забігав?
Півень: (ксилофон, стук ксилофона Ко-ко-ко)
Я не бачив Мишеняти,
Треба краще пошукати
Півники. (ксилофон, стук ксилофона Ку-ка-ре-ку)
Весно, Мишко, вас зі святом!
Ти чому нас кликав, брате?
Півень. (ксилофон, стук ксилофона Ко-ко-ко)
В мишки сталася біда –
Загубилось Мишеня.
Півники. (ксилофон, стук ксилофона Ку-ка-ре-ку)
Ми не бачили маляти,
Та не треба сумувати –
Бо знайдеться твій синочок,
А від нас прийми таночок.
Танок «Півників»
Весна. (Музичний трикутник)
Диво – гілочка із казки,
Далі нас веди, будь ласка.
Весна (показує). (коли звірі ідуть, то звучить оркестр із саморобних музичних інструментів)
Бачиш, це матуся – Свинка,
Не спочине ні хвилинки:
Корінці вона збирає,
Поросятко пригощає.
Свинка. (резинова іграшка зі свищиком)
Пригощайтеся, малята,
Мої любі поросята.
Поросята. (багато резинових іграшок зі свищиками)
– Ох і добре ми наїлись.
Навіть спати захотілось.
Братику, як можна спати?
Ти забув? Сьогодні ж свято.
Треба маму привітати,
Танець їй подарувати.
Свинка. (резинова іграшка зі свищиком)
Звучить жартівлива «Полька»
Дякую, мої малята,
Влаштували справжнє свято!
Ось і гості: Весно, Мишко,
Зі святом вас! Спочиньте трішки.
Весна. Ніколи нам спочивати,
Мишеня слід відшукати!
Мишка – мама. (металофон, глісандо)

Загубилося дитятко,
Неслухняне Мишенятко.
Світ мені немилий став.
Син до вас не забігав? (Кап-кап-кап – зв'язка ключів)
Свинка. (резинова іграшка зі свищиком)
Ні, на жаль... Та, пані Мишко,
Разом знайдемо хутчіше! (коли звірі ідуть, то звучить оркестр із саморобних музичних інструментів)
Мишка – мама. (металофон, глісандо)
Ми вже скрізь його шукали...
Весна. Кого тільки не питали...
О! Треба Сонечка спитати.
Хто, крім нього, може знати?
Пісеньку всі заспіваймо,
Ясне Сонце привітаймо.
Пісня «Зазирнуло сонце»
Сонечко. (сопілка)
Я тобі допоможу,
Мишенятко покажу.
Промінці – помічники,
Посланці – рятівники,
У таночку закружляють
І синочка відшукають.
Танок промінчиків «Я сонячний промінчик» муз. Н.Май
Мишка – мама. (металофон, глісандо)
Тобі спасибі, Сонечко ясне,
І друзям, що підтримали мене.
Мишенятко. (пі-пі-пі дзвоник)
Пі – пі – пі, моя рідненька,
Засмутив тебе я, ненько...
Друзів я скликав на свято,
Щоб матусь усіх вітати.
Друзі, швидше вибігайте
І в оркестрі всім заграйте.
Оркестр. (звучить оркестр із саморобних музичних інструментів пісня «Соловейко – братику»)
Мишенятко. (пі-пі-пі дзвоник)
Міцно маму поцілую,
Їй малюнок подарую,
Обійму її, рідненьку,
Добру, милу, дорогеньку.
Ведуча.
Матінку поцілувати
Хочуть усі – усі звірята,
Хочуть маму обійняти
Поросята й кошенята.
Дітки! До матусь біжіть,
Поцілуйте, обійміть.
Своїх мам і бабусь рідненьких
До таночка запросіть.
Парний танок, під українську народну мелодію, імпровізація.

Назва казки. «Про Настю, Оленку та місяці року», (за мотивами народної казки «Дванадцять місяців») за системою музичного виховання К.Орфа.

Вік дітей. 5-6 р.ж.

Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, встановлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики. Продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням. Удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи, залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення, виразне та дикційно чисте сценічне мовлення, емоційно-ціннісне ставлення до театру.

Розвивати музичні та театральні здібності, вміння «входити в образ» та спонукати перебувати в ньому до кінця театралізованого дійства; прагнення дитини самореалізуватися, самоствердитися.

Виховувати любов до літератури, музики, театру; зацікавлене та відповідальне ставлення до підготовки, проведення та оцінювання театралізованої діяльності.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, оздоблення хатки, лісова зимова галявинка, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти.

Музичні твори: І.Штраус, «Весняні краплини»; жартівлива «Полька»; Н.Май «Я сонячний промінчик»; українська народна пісня «Соловейко – братику».

Дійові особи. Казкар (грає мелодія в гостях у казки). Мачуха (гумова іграшка зі свищиком). Дочка Настя (ксилофон). Падчерка Оленка (сопілка). Січень (барабан). Лютий (тамбурін). Березень (металофон). Квітень (саморобний музичний інструмент з водою в середині). Травень (свищики різноголосі). Червень (музичний трикутник). Липень (маракас). Серпень (дерев'яні ложки). Вересень (дерев'яні палички). Жовтень (бубонці). Листопад (саморобний шумовий інструмент). Грудень (дзвоник).

Хід вистави.

Грає мелодія в гостях у казки.

Казкар.

Де було це – невідомо,
Хоч ця казка й всім знайома.
Мала мати дочок двох,
Ще садибу, двір та льох...
Ось Оленка білолиця –
Всім відома трудівниця:
І готує, й прибирає,
Трави лікарські збирає.
Настя – то таке ледащо –
Не знайти таку ні за що!
Але Настю рідна мама
Дуже любить – до нестями!
Лиш Оленку все шпигає,
Причепитись як, не знає.
Бо дочка вона не рідна,
То ж любові і негідна...
Якось мати вже надвечір
Повела такі речі.

Мачуха (грубо). (грає гумова іграшка зі свищиком)
Ти чого, Олено, сіла?
Зовсім сором загубила!
Іменини завтра в Насті –
Квітів треба їй для щастя.
То іди скоренько в гай
Там їй квітів назбирай!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Ледь Оленка не зомліла!
Оленка (розпачливо). (грає сопілка)
Та ж зима все снігом вкрила,
Куди ж на ніч я піду?
Ще у лісі пропаду!
Настя (презирливо). (грає ксилофон)
Ти комусь потрібна наче –
Чи з-за тебе хто заплаче? ...
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Одягло дівча свитину,
На голівоньку – хустину,
І в сльозах пішло із хати –
Взимку проліски шукати.
Оленка (злякано, безнадійно). (грає сопілка)
Як же холодно і темно!
Та ж вертатися – даремно,
Бо не пустять на поріг.
Краще хай заносить сніг.
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Але що це? Вогник в хащах
Розгоряється все краще.
Круг вогню сидять пани,
Ніби гріються вони.
Трое – зовсім юнаки,
Інші три – молодики,
Трое літні і статечні,
Три останні старці гречні.
Кажуть дівчині діди:
Грудень. (грає дзвоник)
Звідки йдеш ти і куди?
Червень (здивовано). (грає музичний трикутник)
Кошик ще налаштувала!
Липень. (грає маракас)
Хіба вдома снігу мало?
Оленка. (грає сопілка)
Ніде правдоньку подіти –
Я прийшла збирати...квіти.
Травень (здивовано). (грають свищики різноголосі)
Квіти в січні! Ти жартуєш?
Червень (жартома). (грає музичний трикутник)
Це хіба що намалюєш!

Оленка. (грає сопілка)
Знаю добре все й сама,
Але ж вибору нема:
Як вернусь без квітів тихо,
То спіткає мене лихо!
Липень (переконливо). (грає маракас)
Чи бува весна узимку?
Лиш в казках все тане стрімко!
Вересень. (грають дерев'яні палички)
До весни іще гай-гай!
Он у серпня поспитай.
Серпень. (грають дерев'яні ложки)
Що питати? Хуртовина
Довго ще мести повинна!
Оленка (приречено). (грає сопілка)
Що ж, така вже в мене доля,
Та на все є Божа воля!
Як нічого не знайду,
В лісі так і пропаду,
Жовтень. (грають бубонці)
В чому ж це твоя провина,
Що пропасти ти повинна?!
Листопад. (грає саморобний шумовий інструмент)
Зараз приймемо ми раду,
Твого горенька заради!
Березень. (грає металофон)
Січню, брате, постривай –
Лиш годиноньку віддай!
Січень. (грає барабан)
Мушу Лютого спитати:
Ти не проти, Лютий-брате?
Лютий. (грає тамбурін)
Спробуй, чому б і ні?
Та й не важно це мені!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Січень палицю узяв,
Вгору бороду задрав.
Січень. (грає барабан)
Гей, морозе й буревію,
Дайте дівчинці надію!
Лютий. (грає тамбурін)
Зазирни до нас, відлига,
З'їж скоренько сніг і кригу!
Березень. (грає металофон)
Трави і квіти, поспішайте,
Килимком усе вкривайте!
Квітень. (грає саморобний музичний інструмент з водою в середині)
Гей, Оленко, не барись,
До роботоньки берись!

Є у нас лише година,
Час не гай – він швидко плине!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Як метнулося дівча,
Лише час – не поміча.
Кошик пролісків зібрала
Ще й до рук – аби не мало!
Ледь поріг переступила,
Враз і віхола завила!
Січень знов вступив в права –
Де й поділася трава!..
Настя (невдоволено). (грає ксилофон)
Все прийшла?
А де ж бо квіти?
Оленка (з гордістю, щасливо). (грає сопілка)
Ось-де в кошику, дивись –
Недарма сходила в ліс!
Мачуха (здивовано). (грає резинова іграшка зі свищиком)
В січні квіти – ну й дива –
Та ж зима іще трива!
Оленка. (грає сопілка)
Стріла я в години ці
Всі дванадцять місяців.
Вони любо помагали,
Квіти в кошик підкладали...
Настя (презирливо). (грає ксилофон)
Сестро, ти така раденька,
Лише розумом дурненька.
Квітів спромоглась набрати...
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Тут підтримала і мати.
Мачуха. (грає резинова іграшка зі свищиком)
Люба, ти її облиш,
Та збирайся в ліс скоріш.
Ось у хутро загорнися.
Ну іди вже! Не барися!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
А у лісі завірюха
Вовком виє, в спину дмуха!
А мороз такий, що жах!
Охопив тут дівку страх...
Настя. (грає ксилофон)
Треба йти було уранці,
Оце б грілась на лежанці.
Як братів я не знайду –
Ще у лісі пропаду!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Гульк – горить все те ж багаття,
Круг вогню сидять всі браття.

Грудень. (грає дзвоник)
Звідки ти до нас прийшла,
Що згубила чи знайшла?
Настя (презирливо, зверхньо). (грає ксилофон)
Дуже ти мені потрібний!
В тебе сніг лише є срібний.
Я до серпня справу маю,
Яблук в нього поспитаю,
А у вересня – грибків,
В липня – свіжих огірків,
А у жовтня...
Січень. (грає барабан)
Ну все, досить!
Ти чекай, коли хто спросить.
Хуртовини й заметілі,
Намітайте гори білі!
Казкар. (грає мелодія в гостях у казки)
Закрутило, загуло,
Настю снігом замело.
Мати довго виглядала,
Теж побігла і пропала!
А в Оленки з тих часів
Сад зростав на заздрість всім,
Бо до дівчини щоднини
Місяці йшли в гостини.
Увесь рік там все цвіло,
Зеленіло і росло!
Ось таке було десь диво:
Взимку куштував я сливи,
Огірочки, кавуни,
Не чекаючи весни...
В народі кажуть: «З рідною матінкою – і в курені рай, а з мачухою – і в палаці туга».
Шануйте та бережіть своїх рідних!

Назва казки. «Ріпка», за системою музичного виховання К. Орфа. 5 р.ж.
Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, встановлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи, залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення; виразне та дикційно чисте сценічне мовлення; емоційно-ціннісне ставлення до театру.

Розвивати музичні та театральні здібності; вміння «входити в образ» та спонукати перебувати в ньому до кінця театралізованого дійства; прагнення дитини самореалізуватися, самоствердитися.

Виховувати любов до літератури, музики, театру, зацікавлене та відповідальне ставлення до підготовки, проведення та оцінювання театралізованої діяльності.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, оздоблення хатки, подвір'я, імітація городу, ріпка, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти.

Музичні твори: Б. Можжевелова, «Огородна - Хороводна»; В.Лисенко, «Що нам Осінь принесла?»; «В гостях у казки»; українська народна мелодія «Ой лопнув обруч»; українська мелодія «У сусіда хата біла».

Дійові особи. Дід (грають тріскачки). Бабка (грає бубон). Ріпка (грає ксилофон). Онучка (грає металофон). Жучка (грають дерев'яні ложки). Мурка (гає маракас). Мишка (грає дзвіночок). Морква (українська народна мелодія). Капуста (українська народна мелодія). Цибуля (українська народна мелодія). Редиска (українська народна мелодія). Буряк (українська народна мелодія).

Хід вистави.

Звучить мелодія «В гостях у казки».

Ведуча. Чудову казку ми розповімо вам зараз.

Нагострїть вушка, відкрийте широко оченята, починаємо нашу розповідь.

Жив в одному селі Дід,жив разом з Бабою багато років. Був у них город, подивїться ось ...

Хоровод овочів під музику «Огородна - Хороводна» Б. Можжевелова.

Діти читають вірші у супроводі української народної мелодії «Ой лопнув обруч».

Морква. Я - морквина, рудий хвостик.

Приходьте частіше в гості.

Щоб очі заблищали,

Щоб щічки запалали,

Їж моркву, сік мій пий,

Будеш тільки здоровій!

Капуста. Я біла, соковита, корисна і смачна!

Стою на товстїй ніжці, скриплять мої бока.

Цибуля. Кажуть, я гірка, говорять, не солодка,

Але даю Вам слово, що корисна, й добра!

Ріпка. Я кругленька, червоненька,

З хвостиком тоненьким,

На городі мене рвуть,

І до столу подають!

Буряк. Я кругленький хлопчик,

Як у мишки хвостик,
Червоненький я на вроду,
Хочу в борщик із городу.
Ведуча. Дід ріпку посадив,
Дошовою водою полив.
Пісня-хоровод «Що нам Осінь принесла?» В.Лисенко.
Ведуча. Ось йде в город і лопату несе. (Дід йде з лопатою)
Казка проходить у супроводі української мелодії «У сусіда хата біла».
Дід. (грають тріскачки)
Треба ріпку посадити, всіх навколо здивувати. (копає, садить ріпку)
Я лопату візьму, грядки копати почну,
Ось, як я копаю, ріпку я саджу.
Не встиг посадити, треба ріпочку полити. (змінює лопату на лійку)
В руку лійку візьму, нашу ріпку поллю. (поливає)
Ведуча. Треба сонечко покликати, йдіть діти допомагати.
Всі діти стають в хоровод, співають.
Діти. Сонечко припікає, наша ріпка виростає. (йдуть по колу)
Ріпка виросте велика, будемо їсти ми з тобою. (сіли, ріпка «виросла», встала)
Дід. (грають тріскачки)
Ось так ріпка!
Ну, справи!
Як на каші підросла.
Ріпка. (грає ксилофон)
Ось яка велика я, гарна і хороша,
Вам з красунею такою, не впоратися ні за що!
Ведуча. Ріпка виросла велика, налилася золотом. (ріпка росте, глісандо на ксилофоні)
Ріпку Дід за листя взяв, (коли рвуть ріпку, грає пищик)
Смикав, смикав, так втомився.
Дід. (грають тріскачки)
Треба на підмогу кликати.
Бабка, йди ріпку тягти!
Бабка. (грає бубон)
Ти навіщо мене кличеш?
Дід. (грають тріскачки)
Допоможи швиденько, любя,
Потягни за ремінець! (коли рвуть ріпку, грає пищик, глісандо на ксилофоні)
Ведуча. Бабка за Діда, Дід за ріпку, тягнуть-потягнуть, (розтягування міху дитячої гармоні)
Витягнути не можуть.
Бабка з Дідом засмутились.
Ріпка. (грає ксилофон)
Вам з такою гарною красунею як я,
Не впоратися ні за що!
Ось мої слова! (коли рвуть ріпку, грає пищик)
Бабка. (грає бубон)
Треба Онучку на допомогу кликати!
Онучка, йди, нам стареньким допоможи!
Онучка. (грає металофон)

Я в лісі гуляла і грибів назбирала, раптом покликали допомагати – буду ріпу витягати!

Ведуча. Внучка за Бабку, Бабка за Діда.

Дід за ріпку, тягнуть-потягнуть ... (розтягування міху дитячої гармоні)

Витягти не можуть!

Ріпка міцна попалася. (коли рвуть ріпку, грає пищик, глісандо на ксилофоні)

Нізащо не виривалася.

Онука. (грає металофон)

Важко тягнути втрюх,

Жучку на допомогу покличемо.

Жучка, ти до мене біжи, і в роботі допоможи! (коли Жучка біжить лунає хруст пакету)

Жучка.

Хто сюди мене покликав?

Не дав кісточку догризти?

Онука. (грає металофон)

До мене скоріше ставай!

Смикати ріпку допомагай!

Ведуча.

Жучка за Внучку, Внучка за Бабку, Бабка за Діда.

Дід за ріпку, тягнуть-потягнуть ...

Ріпка тільки ворухнулась,

І до землі злегка пригнулась.

Жучка. (грають дерев'яні ложки)

Мурку треба кликати на допомогу.

Досить їй на даху спати.

Мурка, до нас скоріше біжи,

Тягнути ріпку допоможи.

Мурка.

Хто порушив спокій мій?

Снився солодкий сон такий.

Жучка. (грають дерев'яні ложки)

З ріпкою треба розібратися!

Мурка. (грають маракаси)

Так і бути. Куди ж діватись.

Ведуча.

Мурка за Жучку, Жучка за Внучку,

Внучка за Бабку, Бабка за Діда,

Дід за ріпку, тягнуть – потягнуть, (розтягування міху дитячої гармоні)

Витягти не можуть. (коли рвуть ріпку, грає пищик, глісандо на ксилофоні)

Кішка Мишку на підмогу терміново викликає.

Мурка. (грають маракаси)

Мяу, Мишка, до нас йди,

Та будь-ласка допоможи!

Мишка. (з норки) (грають дзвіночки)

Вашу Мурку я боюся.

У своїй нірці схоронюся. (грають дзвіночки)

Мурка. (грають маракаси)

Не бійся, Мишенько, іди!

Будь ласка нам допоможи!

Мишка. (здивовано хитає головою) (грають дзвіночки)

Так, робота не легка –

Ріпка дуже піросла!

Друзі, я біжу, біжу!

Зараз я допоможу! (грають дзвіночки)

Ведуча. Мишка за Мурку, Мурка за Жучку, Жучка за Внучку, (розтягування міху дитячої гармоні)

Внучка за Бабку, Бабка за Діда,

Дід за ріпку, тягнуть - потягнуть ...

Витягнули ріпку! (коли рвуть ріпку, грає пищик, глісандо на ксилофоні)

Танець - хоровод «Запрошення».

Ай-да ріпка, краса, і кругленька і смачна!

Славний виріс урожай, здивували ми весь край!

Ведуча.

Дружба всіляку біду перемагає!

Ми вам казку показали,

Добре чи погано,

А тепер ми просим Вас,

Що б ви нам поаплодували!

Назва казки. «Рукавичка» за системою музичного виховання К.Орфа.

Мета. Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти, вчити грати злагоджено, в оркестрі; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Прищеплювати дітям інтерес до театральної діяльності, вчити імпровізувати, об'єднувати різні за характером творчі принципи: продуктивний, виконавчий.

Виховувати любов до музики; створювати позитивний ігровий настрій.

Обладнання та матеріали. Велика рукавичка, ялинки, лава, гриби, пеньочки, зимова лісова галявинка, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти.

Дійові особи. Ведучий. Мишка-шкряботушка (грає дзвоник), Жабка-скрекотушка (грає бубон), Зайчик-побігайчик (грає ксилофон), Лисичка-сестичка (грає металофон), Вовчик-братик (грають трищітки), Кабан-іклан (грають дерев'яні ложки), Ведмідь-набрід (грає великий барабан), Дід (рипить мішечок з крохмалем), Песик (Грають бубонці).

Хід вистави.

У залі завісою відгороджено сцену, де розміщено декорації, а саме зимовий ліс. глядачі займають свої місця у залі. До завіси виходять ведучі, діти групи.

Ведучий:

Казку в гості кличуть люди,

так ведеться споконвік.

Рік, який почнеться з чуда,

буде щедрим цілий рік.

Всі гарнесенько сідайте,

казку слухать починайте.

Чарівною паличкою взмахну –

казку нашу розпочну.

Якось взимку в ясний день

лісом йшов дідусь старенький,

А за ним слідом у слід

Песик біг маленький.

Ненароком в Дідуся

рукавичка впала.

Треба було, щоб в цей час,

Мишка пробігала. (грають дзвіночки)

Побачила рукавичку.

Мишка.

Я маленьке Мишеняцько,

Утекло від мами й татка.

В лісі добре — нема кішки.

Де б погрітись мені трішки?

Ой, а хто отут живе?

Пусто... Нікого й просити...

Значить, я тут буду жити.

Мишка ховається в рукавичку.

Виходить Жабка. (грає бубон)

Жабка.

Хоч узимку жабки сплять,

Не заснуть мені ніяк.
А хто-хто ось тут живе,
То прийміть в тепло й мене.
Мишка. (грають дзвіночки)
Шкряботушка-Мишка я.
А яке твоє ім'я?
Жабка. (грає бубон)
Жабка, Жабка я мала.
Мишка. (грає дзвіночок)
Заходь, хатка не тісна.
Зайчик. (грає ксилофон)
Холод в лапки допікає –
Де зігрітися шукаю.
Ой, а хто тут проживає?
Зайчик в лісі замерзає.
Мишка. (грає дзвіночок)
Мишка-шкряботушка.
Жабка. (грають дзвіночки)
Жабка-скрекотушка.
Зайчик. (грає ксилофон)
То впустить і мене.
Жабка.
Та вже йди, мале.
Лисичка. (прислухається) (грає металофон)
Десь розмовоньку я чую,
Може, вдасться, заночую.
Справді, тепла хатка є.
А хто-хто у ній живе?
Мишка. (грає дзвіночок)
Мишка-шкряботушка.
Жабка. (грає бубон)
Жабка-скрекотушка.
Зайчик. (грає ксилофон)
Зайчик-побігайчик.
А ти хто така?
Лисичка. (грає маталофон)
Лисичка-краса.
Відчиніть свою хатинку,
Запросіть, хоч на хвилинку.
Мишка. (грає дзвіночок)
Щиро просимо, ходи!
Заховайся від біди.
Вовк. (грають трищітки)
Так, метелиця гуде,
Що і Вовка страх бере.
Рукавиця... Подивися!..
Хто сховався в ній, озвися.
Мишка. (грає дзвіночок)
Мишка-шкряботушка.

Жабка. (грає бубон)
Жабка-скрекотушка.
Зайчик. (грає ксилофон)
Зайчик-побігайчик.
Лисичка. (грає металофон)
Лисичка-сестричка.
А ти хто такий?
Вовк. (грають трищітки)
А я Вовк незлий.
Снігу гори намело —
Упустіть мене в тепло.
Лисичка. (грає металофон)
Що ж, приймем?
Заходь скоріше
Та сиди
В кутку тихіше.
Кабан. (грають дерев'яні ложки)
Кабанові взимку лихо.
А хто-хто сидить тут тихо?
Мишка. (грає дзвіночок)
Мишка-шкряботушка.
Жабка. (грає бубон)
Жабка-скрекотушка.
Зайчик. (грає ксилофон)
Зайчик-побігайчик.
Лисичка. (грає металофон)
Лисичка-сестричка.
Вовк. (грають трищітки)
Вовчик-братик.
А ти що за пан?
Кабан. (грають дерев'яні ложки)
Я не пан.
Я Кабан-іклан.
Змилуйтеся, впустіть,
Хоч хвостик зігрить.
Вовк. (грають трищітки)
Знаєм лихо. Йди сюди,
Тільки скраєчку сиди.
Ведмідь. (грає великий барабан)
Ну й мороз розперезався,
До барлоги аж дібрався.
Рукавичко, ти чия?
Проживає тут звіря.
Мишка. (грають дзвіночки)
Мишка-шкряботушка.
Жабка. (грає бубон)
Жабка-скрекотушка.
Зайчик. (грає ксилофон)
Зайчик-побігайчик.

Лисичка. (грає металофон)
Лисичка-сестричка.
Вовк. (грають трищітки)
Вовчик-братик.
Кабан. (грають дерев'яні ложки)
Кабан-іклан.
А ти що за дід.
Ведмідь (грає великий барабан)
Я не дід.
Я Ведмідь-набрід.
І мене прийміть.
Кабан. (грають дерев'яні ложки)
Та в нас місця нема.
Рукавичка мала.
Ведмідь. (грає великий барабан)
Пожалійте, бо біда,
Може добра є душа.
Лисичка. (грає металофон)
Що ж робити?
Добре, йди.
Рукавички не порви.
Дідусь. (діти риплять мішочками з крохмалем)
Ніби йшов я, не дрімав.
Рукавичку не виймав.
Ніч стоїть вже на порозі,
Можу згинутися в дорозі.
Песик. (дзвенять бубонцями)
Шкода, шкода дідусю,
Рукавичка ж не стара.
Щось ворухиться... Впізнав!
Усі діти грають на музичних інструментах.
Гав-гав, гав-гав,
Гав, гав, гав!
Героїв казки ведучий представляє гостям.

Назва казки. «Солом'яний бичок» з імпровізаційним музикуванням, за системою музичного виховання К.Орфа. 6 р.ж.

Мета.

Вчити дітей поєднувати ролі актора і акомпаніатора; виконувати партії у відповідності конкретному персонажу. Швидко реагувати і виконувати інструментальний супровід; злагоджено грати в оркестрі, у групах, виконувати свою роль яскраво, емоційно. Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення. Закріпити тембри різних музичних інструментів і прийоми гри на них: ритми гри, дріб, глісандо, звуконаслідування.

Розвивати музичні та театральні здібності. Розвивати метроритма. Пізнавально, розповідально, емоційно-художню активність. Образне мислення, реакцію, пам'ять.

Виховувати кмітливість, любов до літератури, музики, театру. Інтерес до народних казок, народної творчості.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, оздоблення хатки, солома, бичок, кошик з овочами, мішок горіхів, діжка з медом, склянки, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти, ксилофон, металофон, дзвоник, дерев'яні ложки, тріскачки, барабани, бубни, маракаси.

Дійові особи. Ведуча, Бичок, Дід Петро (грає ксилофон), Баба Маланка (грає металофон), Внучка Оксанка (грає дзвоник), Заєць (грає барабан), Вовк (порожня пластикова пляшка), Ведмідь (грають тріскачки).

Хід вистави.

Під веселу українську мелодію «Гопачок» до зали заходять діти, що озвучують казку на музичних інструментах і разом грають. Входить ведуча. Діти сідають на свої місця.

Ведуча. Послухайте, любі братці,

Як жили в маленькій хатці

Дід Петро (грають на ксилофоні)

Та Баба Маланка. (грають на металофоні)

Виходять Дід Петро та Баба Маланка. Вклоняються. Сідають на лавку біля хати.

Ведуча. І була у них Внучка Оксанка. (грають на дзвоніку).

Виходить внучка Оксанка обіймає Діда та Бабу. Сідає разом з ними.

Ведуча. Дідусь та Бабуся Оксанку любили.

Онуччену мрію здійснити хотіли.

А мріяла вона про бичка маленького та гарненького. (грають на трикутнику).

Дід Петро. З соломи я речі робити люблю, (грають на ксилофоні)

Бичка для Оксанки з соломи зроблю.

Обмажу смолою його я гарненько,

Щоб бік у Бичка вийшов гарненький

Буде вона Бичка годуватий,

Піде у ліс і з ним погуляти.

Дід Петро бере солону «робить Бичка» (грають на ксилофоні)

Баба Маланка підходить до Діда, милується роботою.

Та зараз вже сонце за обрій сідає.

То сонечко любе вже спати лягає.

Дід Петро. Тож, Бабо Маланко, час йти нам до хати.

Швиденько вечеряти й спати лягати.
Дід Петро та Баба Маланка лишають Бичка на подвір'ї. Гукають внучку Оксанку та заходять до хати. (грають на ксилофоні, металофоні та дзвонику)
Ведуча. Тільки сонечко всміхнулось – (грають на трикутнику)
Вмить Оксаночка проснулась. (грають на дзвонику)
Вийшла з хатоньки на двір,
Бачить – там гуляє звір. (грають на дерев'яних ложках)
Подивись – то Бичок,
В нього чорненький бочок.
Пасеться біля калини. (грають на тріскасті)
Оце сюрприз був для дівчини!
Внучка Оксанка. Тепер у мене є Бичок
в нього чорненький бочок.
Буду його годувати,
буду я з бичком гуляти.
Дід Петро та Баба Маланка виходять із хати.
Внучка Оксанка. Велике спасибі, рідненький Дідусю! Спасибі тобі, мила Бабуся!
З Бичком у лісі буду гуляти,
Смачною травичкою його годувати.
Внучка Оксанка «веде» Бичка до лісу. (грають на дерев'яних ложках та дзвониках).
Ведуча. Небом сонечко іде,
Шле проміння золоте. (грають глісандо на металофоні)
Вітерець тепленький дус, (грають на маракасах)
В небі хмарками малює.
Оксаночка лісом гуляє, (грають на дзвонику)
А сонечко все припікає. (грають глісандо на металофоні)
Оксаночка трішки втомилась,
Під кущиком вмить зупинилась.
Оксаночка позіхнула – і вмить заснула.
Ось біжить по лісу Зайчик. (грають на барабані)
Бичка бачить пострибайчик.
Заєць. Ой! Який гарненький, Бичок слом'яненийкий...
Заєць торкається до Бичка та «прилипає».
Заєць. Ай – ай – ай! Ой – ой – ой!
Лихо трапилось зі мной!
Мої лапоньки малі
Вмить прилипли до смоли.
Ведуча. Зайченятко налякалось – (грають на барабані в швидкому темпі)
Галас, шум в лісі здійняло. (грають на бубах)
Тут Оксаночка проснулась (грають на дзвонику)
Та навколо озернулась:
Ось Бичок стоїть, пасеться, (грають надерев'яних ложках)
Біля нього Зайчик в'ється. (грають на барабані)
Бідний лапкою прилип. Виривається – смик-смик!
Внучка Оксанка. Пішли, Бичок, до хати,
Щоб Зайченятко визволяти.
Внучка Оксанка «веде» Бичка до хати. (грають на дзвонику, дерев'яних ложках та барабані)
Внучка Оксанка. Діду, Діду!

Відчепи від смоли, соломи
Відпусти, Діду, Зайця додому.
Баба Маланка. Хай біжить собі та й годі.
Може стане у пригоді.
Дід Петро визволяє Зайця. Заєць тікає до лісу.
Ведуча. Сонце новий день веде, а Бичок пастиць іде.
Внучка Оксанка знову веде Бичка до лісу, лишає його біля дерева, а сама іде гуляти.
Ведуча. Небо хмарками сміється, (грають на металофоні)
Пісня жайворонка ллється, (грають на свищику)
Комахи весело дзижчать, (виконують звуконаслідування «дз»- «дз»-«дз»)
Дерева листям шарудять. (грають на маракасі)
Ось сердитий Вовк іде
І, як вітер, він гуде. (дмухають у порожню пластикову пляшку)
Бичка вгледів і зрадів – його з'їсти захотів.
Вовк. З'їм тебе, ти так і знай! Ти від мене не тікай!
Вовк хапає Бичка за бік та прилипає.
Вовк. Ай – ай – ай! Ой – ой – ой!
Лихо трапилось зі мною –
Сірі лапоньки мої вмиль прилипли до смоли.
Бичок веде Вовка до хати.
Ведуча. А Бичок собі іде,
Вовка за собою веде.
Притягнув його до хати.
Той мерщій Діда прохати.
Вовк. Відпустіть, рідненькі, відпустіть, старенькі!
Вам віддячу, обіцяю. Я мішок горіхів маю.
Баба Маланка. Хай іде собі. Тай й годі. Може стане у пригоді.
Дід Петро відпускає Вовка у ліс.
Внучка. Ти, Бичок гарненький, (грають на дзвонику)
Іди до лісу, погуляй, і травички пощипай.
Іди, Бичок, не поспішай!
І нікого не чіпай!
Бичок іде пастиць до лісу (грають на дерев'яних ложках)
Ведуча. Раптом тріскіт лісу чути...(грають на тріскачках)
Йде Ведмідь!
Ведмідь. Не може бути! Очам не вірю...
Це Бичок в нього товтестенький бочок.
Гаяти не буду часу з'їм тебе, дружок!
Ведмідь торкається лапою до Бичка та прилипає.
Вовк. Ай – ай – ай! Ой – ой – ой!
Лихо трапилось зі мною!
Бідні лапоньки мої вмиль прилипли до смоли.
Відпусти мене! Я прошу!
Бачу, ти Бичок хороший!
Бичок веде Ведмеда до хати.
Ведуча. А Бичок собі мовчить та йде,
Ведмеда за собою веде.
Виходить Дід Петро та Баба Маланка.
Ведмідь. Дуже буду вас прохати,

Відпустіть мене у ліс,
Щоб із зранку вам до хати
Діжку меду я приніс.
Баба Маланка. Хай іде собі! Та й годі!
Може стане у пригоді.
Ведмідь іде у ліс. Дід Петро, Баба Маланка, Внучка Оксанка сідають на лавку біля хати.

З лісу виходить Зайчик із повним кошиком овочів та барабанами.
Ведуча. Ось і вечір настає,
Хтось до хатинки іде!
Заєць. Слово я своє тримаю. Кошик цей вам залишаю.
Для веселої години – інструменти для родини.
Барабани вам дарую, (грають на барабані)
Ну а сам у ліс мандрую.
Заєць дарує різні за розміром барабани.
Ведуча. Тільки зайчик попрощався
Та у ліс собі подався,
До хатини Вовк іде
і мішок з собою несе. (дмухають у пластикову пляшку)
Вовк. Слово я своє тримаю і горіхи вам лишаю,
А шкарлупку зберігайте –
В інструмент перетворюйте.
Як на нитку нанизати,
Шкарлупою можна грати.
Вовк дістає інструмент із горіхових шкаралупок.
Вам здоров'я всім бажаю,
Сам до лісу поспішаю.
Ведуча. Тільки Вовчик попрощався
Та собі у ліс подався,
Бачать всі – Ведмідь іде,
Діжку з медом він несе. (грають на тріскачках)
Ведмідь: Я не їв і не спав,
Подарунок вам шукав.
Своє слово я тримаю –
Діжку з медом залишаю.
Мед корисний, запашний,
Солодкий і смачний.
А щоб в домі сміх лунав,
Маракаси вам узяв.
Можно їх разом зробити,
Варто лише захотіти!
Внучка. Ось і скляночки знайшла
Та зернятка принесла.
Сюди – гречку, в цю – горох!
Дід та Баба. Що це буде! Ох – ох – ох!
Ведмідь. Не лякайтеся, старенькі,
Буде зараз все гарненько.
Маракаси не мовчать,
Ось послухайте – звучать.

Всі герої грають на маракасах.
Дід та Баба. Оце диво, отак диво!
Інструмент звучить красиво!
Внучка Оксанка. Ой, як хочу я заграти. (грає на маракасах)
Ведмідь. Вам здоров'я всім бажаю,
Сам до лісу поспішаю!
Дід Петро. Скільки маємо добра!
Чи раденька ти, стара?
Баба Мланка. Так тепер ми всі багаті!
Просимо гостей до хати!
Внучка Оксанка. Будемо разом співати,
будемо в оркестрі грати!
Дід Петро: Діти! Всі ідіть до хати, поспішайте, інструменти обирайте!
Діти вибирають інструменти.
Ведуча. Зібралися всі в хаті,
стали грати та співати.
Звучить твір М. Степаненко «Весело танцюємо» з супрводом на музичних
інструментах.

Назва казки. «Три ведмеді», за системою музичного виховання К.Орфа. 5 р.ж.
Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення.

Розвивати музичні та театральні здібності, естетичну культуру, культуру поведінки.

Виховувати любов до літератури, музики; театру.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, оздоблення хатки, ліжечка різного розміру, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти.

Музичні твори: фонові музика співочий ліс; народні мотиви: «Калинка», «Берізонька», «Галявінка».

Дійові особи. Марійка (грає ксилофон). Ведмедик Михайлик (маленький барабан). Настасья Петрівна (середній барабан). Михайло Потапич (великий барабан).

Хід вистави.

Сцена відчиняється. У лісовій гущавині дівчата водять хоровод, грають в піжмурки. Раптом Марійка розуміє, що вона заблукала.

Марійка. Ау-Ау! Ау- Ау!

Де подружки, не розумію!

Марійка йде шукати подружок. Декорація змінюється. На тлі лісу стоїть будинок. До нього підходить Марійка.

Марійка. Який гарний будинок!

Хто в ньому живе?

Марійка стукає в двері, лунає скрип дверей, (тріскачки), двері відчиняються і дівчинка заходить.

Марійка. Нікого в хатинці немає, готовий обід!

Підходить до столу, перебирає посуд, на столі знаходиться різноманітний посуд.

Марійка. Ця ложка велика і важка,

Миска дуже глибока.

Ця ложка також велика,

Миска теж глибока.

Ну а ця в самий раз,

Кашу з'їм я всю зараз!

Марійка бере маленьку чашку і найменшу ложку, підходить до стільців.

Марійка. Ой! Ой! Ой! Як високо!

Сісти на стілець мені нелегко!

Цей теж стілець не мій:

Незручний і великий.

Ну, а цей в самий раз.

Тут сидіти можу хоч годину.

На останок йде, сідає на найменший стілець, їсть кашу, поївши, починає кататися на маленькому стільчику і співати пісню. Стільчик ламається, Марійка падає на підлогу (ксилофон, глісандо). Підводиться і йде до спальні.

Марійка: Ой! Ой! Ой! Як високо!

Лягти в ліжко мені нелегко!

Це – теж велике,
Для мене ліжко жорстке.
Ну, а це в самий раз!

Марійка лягає спати у ліжечко – «Тиха година». (лунає фонограма колискової, діти тихесенько підігрують на дзвіночках)

З'являються ведмеді. (лунають барабани: великий. середній і маленький).

Настасья Петрівна: Ой! Як довго ми гуляли;

Гриби, ягоди шукали.

Михайло Потапич: меду солодкого знайшли.

Ледве до дому дійшли.

Настасья Петрівна ставить кошик з грибами, бере у Михайлика квіти і ставить у вазу.

Михайлик. Як хочу я, мама, сісти!

Михайло Потапич. Ну, а я хочу поїсти!

Ведмеді підходять до столу. (лунають барабани: великий. середній і маленький).

Настасья Петрівна. Тільки хто в хатинці був? (звучить середній барабан)

Безлад накоїв ?!

Михайло Потапович. Хто – хто брав без дозволу ложку, (звучить великий барабан)

Зрушив з місця стілець трошки!

Настасья Петрівна. Ложку брав він і мою! (звучить середній барабан)

Стілець стоїть не там, дивлюся!

Мишко. З'їв мою їжу до крихти, (звучить маленький барабан)

Впустив під стіл він ложку!

Він на стільчику катався –

Ось мій стільчик і зламався.

Михайло Потапич. Що ж, закінчилося терпіння! (звучить великий барабан)

Гостю немає тепер пробачення!

Розлючені ведмеді пішли в спальню. (лунають барабани: великий, середній і маленький)

Михайло Потапич. Ось і тут, дивлюся, вада!

Він ліжко моє зім'яв!

Настасья Петрівна. І моє ліжко зім'яв,

Значить, теж тут лежав!

Михайлик. Ой! Тут дівчинка лежить!

Подивіться! Солодко спить!

Михайло Потапич. Я порушу міцний сон!

Вижену непроханого гостя. Геть!

Марійка прокидається (звучить глісандо на металофоні), стуливши очі, сидить на ліжку і плаче (постукування по металофону). Настасья Петрівна сідає поруч з Марійкою і починає її заспокоювати. (звучить сопілочка)

Настасья Петрівна: Ти, Потапич, почекай,

Не кричи і не гарчи!

Ну-ка, дівченко, вставай,

На питання відповідай.

Як у нас ти опинилась?

Марійка. Я, ведмеді, заблукала ...

І тому в хатку до Вас попала.

Михайло Потапич. Бачу, вихователі

Даремно час гаяли, якщо тебе не навчили правилам поведінки.

Настасья Петрівна. Ми дамо тобі урок,

Ти його запам'ятай і ніколи не забувай:
У будинок чужий без запрошень
Не заходь без дозволу!
Михайло Потапич. Май терпіння!
Настасья Петрівна. Якщо в гостях ти опинилася,
І одна в хаті залишилася,
Все, що хочеш, без дозволу, не бери,
Дозволу ти попроси!
Михайло Потапич. Ну, а якщо раптом випадково
Ти зламала щось у хаті, вибачення попроси і тоді додому йди!
Марійка. Дякую всім! Зрозуміла!
До побачення! Пішла.
Настасья Петрівна. Ні, тепер вже почекай,
З нашим Михайликом пограй!
Михайлик. Я хочу з тобою пограти,
Пісні співати і танцювати.
Загальний заключний танець і уклін. Завіса.

Назва казки. «Як колобок Осінь шукав», за системою музичного виховання К.Орфом.
6 р.ж.

Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення.

Розвивати музичні та театральні здібності.

Виховувати любов до літератури, музики; театру.

Обладнання та матеріали. Хатка, тин, лава, гриби, пеньки, сорока, осінні листочки, осіння лісова галявинка, саморобні музичні інструменти, шумові інструменти. Музичні твори: Н.Терехова «Осінь»; В.Лисенко, Г.Лисенко «Всюди Осінь побувала»; українська народна мелодія «Ой, лопнув обруч»; українська народна мелодія в обробці Д. Попійчука «Козачок»; Т.Солосич «Грибочки»; В.Лисенко «Чарівна сопілочка»; Т.Солосич «Осінь колискова»; В.Лисенко «Йде красуня Осінь»; В.Лисенко «Танок з листочками».

Дійові особи. Чарівна кулька (бубонець). Колобок (ксилофон). Зайчик (маракас). Вовк (бубон). Гриби (сопілка). Ведмідь (тамбурін).

Хід вистави.

У залі завісою відгороджено сцену, де розміщено декорації, а саме осінній ліс. Глядачі займають свої місця у залі. До завіси виходять ведучі, діти групи.

Ведуча. Любі гості, мами й тата,

В дитсадку осіннє свято!

Жде чудова нас розвага.

Починаємо! Увага!

Під музику української мелодії до зали забігають діти, стають біля стільчиків півколом.

Ведуча. Ой, які ж ви всі гарненькі –

І веселі, й чепурненькі!

Ну ж бо, покрутіться,

Гостям усміхніться!

Ведуча. Славну осінь привітаймо,

Дзвінко пісню заспіваймо.

Діти співають пісню «Осінь» муз. сл. Н. Терехової.

Ведуча. Діти, як ви гадаєте, де живе Осінь?

А ви хочете її побачити?

Ходімо до лісу, знайдемо

Осінь і запросимо до нас на свято!

Тільки хто ж нам допоможе пройти лісом і не заблукати?

Ведуча. Погляньте: вітерець-пустунець дмухнув, і до нас залетіла чарівна кулька.

Звучить бубонець і залітає чарівна кулька.

Я цю кульку покручу – на Колобка перетворю!

Ведуча крутить кульку, потім непомітно прибирає за ширму. Під звуки ксилофона на сцені з'являється Колобок – дитина.

Ось який Колобок вийшов! (Колобок сміється)

Колобок. Я веселий Колобок, (гре ксилофон)

Обходив увесь лісок,
Без пригод я жити не звик,
Тож від Діда й Баби втік!
По доріжці я кочуся,
Дуже голосно сміюся. (гре ксилофон)
Ведуча. Колобку, ти добре знаєш ліс.
Допоможи нам знайти Осінь.
Ми хочемо запросити її до себе на гостину.
Колобок. Ну, гаразд. Не відставайте, (гре ксилофон)
У ліску не заблукайте!

Хоровод «Всюди Осінь побувала» муз. В.Лисенка, сл. Г.Лисенко. (шумовий оркестр, який зображує осінній ліс, дерева, осінні явища в природі вітерець, шелест осіннього листа, вітерець)

Ведуча. Ось ми вже і в чарівному лісі.
Всі звірятка й пташки дуже заклопотані,
Бо готують запаси на довгу зиму.
Щось не видно нікого.
Погукаймо Осінь.
Діти кличуть Осінь. З-за куща виглядає Зайчик. (гре маракас)
Зайчик. Добрий день, любі малята.
Бачу, з вами Колобок.
Здрастуй, Колобку рум'яний, апетитний і духмяний!
Ось зараз я тебе з'їм!
Колобок ховається за спину вихователя, тремтить. (гре барабан)
Ведуча. Не їж, Зайчику, Колобка!
Для тебе наші дітки зібрали моркву, дивись, ціла корзина, тримай.
Зайчик. Знає це кожна дитина, (гра на маракасі)
Найкращий дарунок – морквина!
Хочете, і з вами поділюся?
Тоді розбирайте з кошика морквинки і гайда танцювати.
Танок з морквинками українська народна мелодія «Ой лопнув обруч».
Ведуча. Закружляймо у таночку,
Ще й приступнем чобіточком!
Ведуча. Колобку, веди нас далі! (гра на ксилофоні)
Діти зустрічають Вовка, який сидить на пеньку й щось шиє – валянки (гра на бубоні)
Ведуча. Тс-с! Не галасуйте!
Вовк осінньою порою
Примостився під дубком:
Шиє валянки Вовчисько,
Та й щось бурмотить.
Вовк. Зима вже близько, (гра на бубоні)
Шубу теплу власну маю,
Лапи в валянки ховаю.
Ще пошию рукавиці
Вовчєнєтам і вовчиці.
Вовк. Добрий день, малята! (гра на бубоні)
Бачу, з вами Колобок, (гра на ксилофоні)
а ми так любимо смачнєньке!...
Здрастуй, Колобку рум'яний, апетитний і духмяний!

Нарешті ми тебе з'їмо!
Колобок. Ой, малята, захистіть!
Колобок ховається за спину ведучої, тремтить. (гра на барабані)
Ведуча. Знаю я, що слід робити.
Ведуча запрошує оркестр шумових інструментів. Діти грають на шумових інструментах українську народну мелодію «Козачок», в обробці Д.Попійчука)
Вовк. Дякую вам, діти, за чудову музику!
Ми навіть захотіли вас чимось пригостити.
Тут колись росли гарненькі грибочки...
Де ж вони поділися?
Ведуча. Ти часом не ці грибочки шукаєш?
Вибігають діти – грибочки.
Гриби. Є гриби в густому гаї – (гра на сопілочки)
Маслюки, боровички,
Гляньте, всі понадягали
Різнокольорові шапочки.
В гарних шапочках – брилях
Заховались ми в кущах,
Раз, два, три, чотири, п'ять!
Спробуй нас ти відшукать.
Гей, грибний загоне мій,
Не барись, ставай у стрій!
Починаймо танцювати,
Веселіш, не відставати!
Танок – пісня «Грибочки» муз. Т.Солосич, сл. невідомого автора.
Вовк. Гей, гриби мої, грибки, (гра на бубоні)
Кольорові шапочки!
В кошик всіх зберу у раз
І віддам малятам вас!
Гриби. Ти спочатку нас впіймай, (гра на сопілці)
Потім в кошики збирай!
Один, два, три –
Не зволікай, лови!
Вовк намагається зловити «грибочки». (гра на бубоні та сопілочки)
Вовк. Які прудкі ці грибочки!
Гра з молодшою групою, запрошеною на виставу, «Назбирай грибочки в корзинку».
Ведуча. Колобку, веди нас далі до красуні Осені. (гра на ксилофоні)
Діти під музику підходять до куща, з-за якого чути причмокування.
Ведуча. Ой, хто це там заховався?
Ведмідь. Добрий день, малята! (грає тамбурін)
Радий вас бачити в лісі.
О, і Колобок з вами, а я так люблю ласувати смачненьким...
Здрастуй Колобку рум'яний,
Апетитний і духмяний!
Зараз я тебе з'їм.
Колобок. Ой-ой-ой! Невже, малята, (тремтить грає барабан)
Доведеться пропадати
І моя скінчиться казка?
Ведуча. Гей, Ведмедику, будь ласка,

Колобка не зачіпай,
Краще з нами ти пограй!
Гра «Чарівна сопілочка» муз. В.Лисенка
Ведмідь. Весело з вами грати, (грає тамбурін)
Та щось я заморився...(позіхає)
Піду-но вкладатися спати,
Бо незабаром зима.
Прошу до весни не турбувати!
Ведуча. Спи, Ведмедику, спи, а ми тобі колискову заспіваємо.
«Осіння колискова» муз. Т.Солосич, сл. невідомого автора
Ведуча. Ось і заснув ведмідь.
Не будемо турбувати його, ходімо далі.
Ведуча. Чуєте, діти?... Хтось іде.
Звучить пісня «Йде красуня Осінь» муз. В.Лисенка
Осінь. Добрий день, любі діти!
Впізнали мене?
Осінь я барвіста,
Золотим укрилась листям,
Налилися груші й сливи...
Що я бачу? Справжнє диво –
Це ж веселий Колобок
Закотився в мій лісок!
Здрастуй, Колобку рум'яний!
Ой, який же ти духмяний!
А які чудові діти!
Що б мені для вас зробити?..
Я вам диво подарую –
Фесрверк для вас влаштую!
Один, два, три...
Листячко, лети!
Зі стелі сиплються листочки, діти їх збирають. (шерхіт листя шумовими інструментами)
Осінь. Чим ще, малята,
Мені вас здивувати?
О, придумала! (Виходить із зали)
Ведуча. Малята, здивуймо і ми Осінь!
Заховаймося за листочками!
Діти ховаються за листочками. Шерхіт листя шумовими інструментами. Осінь заходить до зали.
Осінь. Ой, а де ж малята?
Як їх відшукати?
Діти за сигналом вистрибують, махаючи листочками.
Осінь. Ну і здивували!
А як гарно ви листочками змахували! (гра на металофонах – глісандо)
Затанцюймо ще й таночок з ними!
«Танок з листочками» муз. В.Лисенка»
Звучить шум дощу. (грають дзвіночки, фонограма дощу)
Осінь. Дощик, чом дітей лякаєш,
І гуляти заставляєш?

Парасолькою новою
Їх накрию з головою,
Чобітки високі взуємо,
По калюжах затанцюємо.
Осінь когось накриває парасолькою, діти вгадують кого.
Осінь. Один , два, три!
Хто сховався тут, скажи!
Ведуча. Ні, малята, всі діти на місці.
Хто ж сховався під парасолькою?
Що ж це?
Це кошик, а у ньому...
Осінь. Тут лежать мої гостинці –
Є кожнісінькій дитинці.
Ось вам яблучка смачненькі,
Щоб були ви здоровенькі.
Ведуча. Дякуємо, Осінь, за смачний подарунок!
Віддячимо тобі веселою пісенькою.
Осінь. Дякую вам, малята!
А Колобочок зі мною повернеться до діда з бабою,
Щоб їм веселіше було.
Ведуча представляє акторів. Діти супроводжують їх появу музичними інструментами.

Назва казки. «Як Осінь фарби шукала» за системою музичного виховання К.Орфа.

5 р.ж.

Освітня лінія Базового компоненту. Дитина у світі культури.

Мета.

Вчити дітей розрізняти образи в музиці, установлювати зв'язок між ними й засобами музичної виразності; закріплювати знання про характер музики; продовжувати знайомити з поняттям саморобні інструменти, шумові інструменти; вчити розрізняти музичні інструменти за звучанням; удосконалювати вміння узгоджувати рухи з музичним супроводом; виконувати рухи чітко і злагоджено; виразно та ритмічно рухатись під звуки шумових інструментів; самостійно змінювати рухи залежно від музичного супроводу. Формувати навички літературного мовлення.

Розвивати музичні, театральні, акторські здібності, рухову активність, співочі навички, відчуття ритму, музичну пам'ять, слух, образне мислення, естетичний смак, заохочувати дітей грати на музичних інструментах.

Виховувати любов до літератури, музики; театру.

Обладнання та матеріали. Лісова галявина прикрашена листочками, грибочками, осінніми деревами, на галявині стоїть магазин «Музичних інструментів, музичні інструменти виготовлені власними руками.

Музичні твори: В. Лисенко, «Літечко, прощай»; В.Лисенко, «Вальс»; М. Скорик, «Мелодія»; О.Бойко, музична гра «Дощику - поливайчику»; В. Лисенко, «Вийшла Осінь на лужок»; О.Злотніка, «Барви рідної Землі»; В.Лисенко, музично-ритмічний етюд «Осінні листочки»; В.Лисенко, «Танок з листям»; В.Лисенко, гра «Їжачок і гриби».

Дійові особи. Ведуча. Осінь. Тітонька Сова. Їжачок. Яблучка. Феї. Вітерець.

Хід вистави.

Діти заходять в зал під музику «Літечко, прощай» В. Лисенко. (виконують хором)

Ведуча. Відлетіло вже у вирій тепле літечко. А слідом за ним прийшла до нас чарівниця Осінь молода, золотокоса дівчина. Гарна й мила. Принесла вона із собою щедрий урожай овочів та фруктів, а ще взяла свої улюблені фарби, щоб розмалювати ліси, поля, сади.

Діти:

1. Ой, чому це вулиця

Золотом вся вкрилася,

І дощем умилася,

Й весело блищить?

2. Це тому, що літечко

Тепле пролетіло,

В гості Осінь мила

Вже до нас спішить.

3. Ой, чому в садочку

Гарно, як на свято,

І гостей багато

Завітало враз?

4. Це тому, що Осінь

В гості ми чекаємо,

Радо виглядаємо

І кличемо до нас.

5. Ой, чому це крапельки

З хмароньки полились?

Може, засмутилась

Осінь золота?

6. Ми її питаємо,
В садок погукаємо,
І на нашім святі
Гарно привітаємо.

Ведуча. Та поки йшла Осінь до нас із далекого краю, та не помітила, як усі свої фарби роздала. Замислилась Осінь, що ж тепер робити?

Під музику «Вальс» В.Лисенко заходить Осінь (дорослий).

Осінь. Чим же я тепер пофарбую листочки, травичку? Як зміню літні кольори на осінні?

Ведуча. Сіла Осінь на пеньок і заплакала дрібним дощиком.

Осінь сідає, ніби плаче. Дитина грає на металофоні, імітуючи звуки дощу.

Ведуча. Раптом на галявину вибіг Їжачок. (звучить маракас)

Їжачок дрібним кроком обходить коло і зупиняється у середині зали.

Їжачок. Хто це тут так гірко плаче? Та це ж Осінь – красуня! Мабуть вона голодна, зараз я її нагодую.

Гра «Їжачок і гриби» муз. В. Лисенко.

Їжачок пригощає Осінь грибочками.

Осінь. Дякую, тобі, Їжачок.

Їжачок (кличе). Гей, ви, Яблучка, смачні

Солоденькі, запашні,

Швидше ви сюди ідіть,

Любу Осінь пригостить.

Виходять дівчата – Яблучка.

1. Ти скуштуй нас, Осінь, мила.

Додамо тобі ми сили.

2. Ми рум'яні, запашні,

Вітамінні та смачні.

3. Ароматні ми, медові,

Помогти завжди готові.

4. На нас ти тільки подивись,

Покуштуй і усміхнись.

Пригощають Осінь яблучками.

Осінь. Дякую вам, любі Яблучка! І тобі дякую, друже Їжачок.

Ведуча. І розповіла Осінь Яблучкам та Їжачку свою сумну історію.

Їжачок. Осінь, ми знаємо, хто тобі допоможе.

Яблука. Феї – чарівниці, які живуть в далекому краю. Потрібно лише звукам музичним зазвучати – і Феї до тебе прилетять.

Осінь. Але у мене немає жодного музичного інструмента.

Їжачок. Вітерець тобі допоможе.

Осінь. Дякую Вам, друзі, до побачення!

Діти - Яблучка сіли, а Осінь іде по залу із кошиком в руках.

Ведуча. І вирушила Осінь на пошуки Вітерця.

Знайти його не легко, адже він увесь час стрибає по деревах або розганяє хмари у небі. А коли втомлюється, то дістає свою чарівну сопілочку – і тоді лунає музика, гарна, ніжна і прекрасна. Саме таку музику почула Осінь. Нумо й ми пошукаємо!

Звучить «Мелодія» М.Скорик, виходить Вітерець, іде по колу, імітуючи гру на сопілці.

Осінь. Добрий день, Вітерець!

Вітерець. Добрий день, Осінь!

Я багато літаю, про все на світі знаю.

Знаю про твою біду.

Я тобі допоможу.

Сопілку свою подарую,

Нехай вона усіх чарує.

Осінь. Дякую тобі, друже Вітерець. До побачення!

Осінь кладе сопілочку собі у кошик.

Ведуча. І поспішила Осінь далі, потрібно було зібрати ще багато музичних інструментів, щоб вийшов справжній оркестр.

Діти, а які музичні інструменти знаєте ви?

Діти відповідають.

А який інструмент вже є у Осені? (сопілка)

Молодці, а зараз подивимось і послухаємо, що буде далі.

Звучить металофон.

Ведуча. Ой, що це за звуки лунають? Дощик, так це Дощик і Краплинки завітали до нас. Тож пограймо з ними у веселу гру «Дощику - поливайчику» муз. та слова О.Бойко (звучить музичний трикутник та дзвіночки)

Діти дарують свої інструменти Осені.

Діти. 1. Ми краплинки – веселики,

Намочили всі стежинки.

2. Наші дзвоники тримай –

Далі ,Осінь, вирушай!

3. І дзвінкий трикутник мій

Із собою теж візьми!

Осінь. Дякую вам, Дощику і Краплинки.

Осінь кладе дзвіночки і музичний трикутник до себе у кошик та йде за ширму.

Ведуча. І пішла Осінь далі. Час минає швидко, а у кошику Осені ще мало музичних інструментів. Діти, а давайте ми допоможемо Осені відшукати музичні інструменти! Ми з вами вирушимо до казки і, я впевнена, що ми зможемо допомогти Осені, бо ми з вами хоробрі і добрі люди. Будь ласка, заплющте очі і промовте чарівні слова: двері в казку відчиняються – діти в казочці з'являються.

Звучить казкова музика. У центрі декорація «Крамниця музичних інструментів» біля неї стоїть Тітонька Сова з бубном.

Сова. Увага, увага! Запрошуємо всіх придбати музичні інструменти у крамниці Тітоньки Сови. А який в них гарний звук, оцінять всі, хто має слух. (Тітонька Сова б'є у бубон)

Продавчиня гарна я!

Підходь не позіхай,

Інструменти вибирай!

Ведуча. Діти, здається мені, це саме те, що нам потрібно – «Крамниця музичних інструментів».

Сова. Добрий день! Хочете щось придбати?

Ведуча. Так, але у нас зовсім немає грошей!

Сова. Які гроші, шановні? У казковій країні гроші не потрібні. Тут усе вирішують кмітливість і розум.

Ведуча. Цікаво, як це?

Сова. Усе дуже просто, ви маєте відгадати музичні загадки. Якщо відгадаєте, який музичний інструмент звучить, я залюбки вам його подарую. Ну, а якщо не відгадаєте... (пожимає плечима)

Ведуча. Діти, це ми і не відгадаємо? Відгадаємо.

Сова. А це ми зараз перевіримо. Нумо інструменти, по черзі грайте, слух малюків перевіряйте.

Гра «Відгадай на чому граю».

Тітонька Сова віддає дітям відгадані музичні інструменти.

Сова. Які розумні діти! Майже всі інструменти розібрали у моїй крамниці. Ну все, досить! «Крамниця музичних інструментів» зачиняється.

Тітонька Сова вішає табличку «Зачинено» і йде. Звучить спокійна музика.

Ведуча. Діти, здається мені, що хтось сюди йде, давайте подивимось.

Виходить Осінь.

Ведуча. Та це ж Осінь! Добрий день, Осінь.

Осінь. Добрий день, малюки. Пробачте, але я не маю що вам подарувати.

Ведуча. Люба Осінь, а нам нічого і не потрібно. Ми потрапили до казки, щоб допомогти тобі створити справжній оркестр.

Осінь. Невже це правда? Як чудово! Дякую вам, любі друзі!

Ведуча. Діти, а давайте ми зараз для нашої Осені і для наших гостей заграємо веселу пісеньку на музичних інструментах!

Вихователі допомагають дітям брати музичні інструменти.

Пісня В. Лисенко «Вийшла Осінь на лужок».

Ведуча. Здається, до нас ще хтось поспішає? Давайте скоріше подивимось.

Виходять Феї (діти старшої групи) під пісню «Барви рідної Землі» муз. О.Злотніка.

Феї. 1. Землю рідну розфарбуємо,
Світлом сонячним вдягнемо,
Сине небо намалюємо
І хмаринку із дощем.

2. В кольори осінні, теплі,
Пофарбуємо усе!
Хай ця мить казкова, світла
Всім нам радість принесе.

3. Сяє золотом діброва,
А на сонці аж блищить
Вся палітра кольорова,
Птахом вогненным горить.

4. Ліс і поле не впізнати,
Все змінилось «от дива»
Барв осінніх справжнє свято,
Це природи карнавал.

Пісня «Вміє Осінь малювати».

Феї віддають Осені кошик з різнокольоровим осіннім листям, виготовленим із картону.

Осінь. Я щиро дякую вам, друзі,
Що врятували від біди,
Тепер я зможу все змінити,
Ліси, галявину, сади...

Діти, а ви хочете допомогти мені?

Відповідь дітей.

Тоді листочки ви мої приймайте,
І з ними разом закружляйте!

Ведуча разом з Осінню роздає дітям по два листочка одного кольору.

Музично-ритмічний етюд «Осінні листочки».

Після етюду «Танок з листям» муз. В.Лисенко

Осінь. Я щиро вдячна Вам діти,
За те, що ви створили тут

Чудове різнокольорове свято.
Нехай барвисті ці листочки
Усі залишаться у вас,
Й приємним спогадом казковим
Зігріють у зимовий час.
До нових зустрічей!
Осінь під музику виходить із залу.
Ведуча. Діти, вам сподобалась казка?
Ви всі справжні молодці. Я пишаюся вами. На цьому наше свято закінчується. А в групі вас чекає чудовий сюрприз від Осені!